



## การศึกษาความสนใจและความเชื่อที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย

### A Study of Upper Elementary School Students' Interests and Beliefs About Learning English

บุษรากร ไชยสิงห์ Bussarakorn Chaising  
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

Corresponding author, e-mail: bussarakorn1916@gmail.com

Received August 25, 2025; Revised September 11, 2025; Accepted: March 21, 2026



#### บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสนใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและ 3) เปรียบเทียบความแตกต่างของความสนใจและความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษจำแนกตามเพศและอายุ การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนวัดกำแพง สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร จำนวน 89 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 14 ข้อ และความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 10 ข้อ ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม คือ .9 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีระดับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ( $M = 3.38$ ,  $SD = .83$ ) โดยกิจกรรมที่ได้รับความสนใจมากที่สุด ได้แก่ การฝึกฝนภาษาอังกฤษกับครูชาวไทย และการฟังเพลงภาษาอังกฤษ 2) ความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ มาก ( $M = 3.99$ ,  $SD = .86$ ) โดยเฉพาะความเชื่อที่ว่าภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงานในอนาคตและการสื่อสารกับชาวต่างชาติ 3) การเปรียบเทียบความแตกต่างของความสนใจและความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษจำแนกตามเพศและอายุ พบว่าไม่มี

ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปผลการวิจัยครั้งนี้ แม้นักเรียนจะมีความเชื่อเชิงบวกเกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษ แต่ระดับความสนใจยังคงอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถเชื่อมโยงกับความสนใจของผู้เรียน และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้จากภายในให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง

**คำสำคัญ:** การเรียนภาษาอังกฤษ; ความเชื่อ; ความสนใจ

## Abstract

This research article aimed to (1) investigate the level of interest in learning English among upper elementary school students, (2) examine students' beliefs about learning English, and (3) compare the differences in interest and beliefs toward learning English based on gender and age. This research is survey research. The population consisted of 89 students from Grades 4 to 6 at Wat Kamphang School, located under the Phasi Charoen District in Bangkok. A questionnaire was used as the research instrument, consisting of 14 items on interests and 10 items on beliefs. The reliability coefficient for the questionnaire is 0.9. Data were analyzed using descriptive statistics, including percentage, mean, and standard deviation, and inferential statistics, including t-test and One-Way ANOVA. The study found that: 1) The overall level of students' interest in learning English was moderate ( $M = 3.38$ ,  $SD = .83$ ). The most selected activities were practicing English with Thai teachers and listening to English songs. 2) Students' beliefs about learning English were at a high level ( $M = 3.99$ ,  $SD = .86$ ), especially the belief that English helps increase future job opportunities and communication with foreigners. 3) The comparison of students' interests and beliefs toward learning English based on gender and age showed no statistically significant differences at the .05 level. Overall although students hold positive beliefs about the importance of learning English, their level of interest remains moderate. This highlights the need for designing learning activities that connect to students' interests and foster genuine intrinsic motivation for English language learning.

**Keywords:** Learning English; Belief; Interest



## บทนำ

การศึกษาความสนใจและความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและมีความสำคัญในการพัฒนาการเรียน การสอนเพราะ ข้อมูลที่ได้รับจากนักเรียนจะเป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรม เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนทั้งในปัจจุบันและอนาคต นอกจากนั้นยังเป็นขั้นตอนแรกในการพัฒนาหลักสูตรที่ได้แนวคิดมาจาก ADDIE MODEL (สุวิมล ว่องวานิช, 2550) ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้สำหรับการสื่อสารทั่วโลก ดังนั้นนักเรียนมีโอกาสได้รับรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ เกม เพลง และภาษาอังกฤษยังเป็นอีกหนึ่งวิชาที่บรรจุในหลักสูตรแกนกลาง ปี พ.ศ. 2551 และฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560

ปัจจุบันนักเรียนให้ความสนใจสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ เพลง สื่อยูทูป (YouTube) ช่องรายการต่างประเทศ (ผลสำรวจของ Nielsen ระบุว่า Gen Z นิยมดู YouTube ในช่วงหลังเลิกเรียนหรือหลังเลิกงานเป็นเวลาต่อเนื่องนานหลายชั่วโมง) โดยการสื่อสารส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นเพื่อการเข้าใจเนื้อหา เข้าใจคำสั่งในเกม ป้อนคำสั่ง สนทนากับเพื่อนต่างชาติในเกม หรือการสนทนากับชาวต่างชาติในชีวิตจริงจึงเป็นส่วนหนึ่งของความสนใจที่นักเรียนมีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแรงจูงใจอีกลักษณะหนึ่ง หมายถึง การที่ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสาร หรือเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เจ้าของภาษาซึ่งเรียกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) นอกจากนี้ Gardner & Lambert (1972) ยังได้กล่าวเสริมว่าการปรับตัวเชิงบูรณาการของผู้เรียนนั้นเกิดจากความต้องการที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เป้าหมายการปรับตัวให้เข้ากับสังคมของภาษาเป้าหมาย รวมถึง ความปรารถนาที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกเจ้าของภาษา โดยเฉพาะกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่ชาวต่างชาติให้ความสนใจและเดินทางมาท่องเที่ยวจำนวนมาก ดังนั้นนักเรียนอาจมีโอกาสนับชาวต่างชาติ เช่นนักเรียนบางคนช่วยผู้ปกครองขายของในสถานที่ท่องเที่ยว ดังนั้นอาจมีโอกาสนสนทนากับชาวต่างชาติอยู่บ่อยครั้ง กล่าวคือ ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการสื่อสารระหว่างประเทศและการเรียนรู้ในทุกมิติโดยเฉพาะในบริบทของการศึกษาภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่ช่วยเปิดประตูไปสู่ความรู้และทรัพยากรการเรียนรู้ระดับโลก สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย การพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่ช่วย เสริมสร้างทักษะทางภาษา แต่ยังช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ความมั่นใจในตนเอง และการพัฒนาตนเองในระยะยาว

ทั้งนี้ความสนใจ (Interest) และ ความเชื่อ (Belief) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมาก จากงานวิจัยของ Hidi & Renninger (2006) ได้ชี้ให้เห็นว่าความสนใจของผู้เรียนสามารถส่งเสริมการมีส่วนร่วม (Engagement) และช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ (Beliefs about Learning) ก็มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทัศนคติและกลยุทธ์ในการเรียนภาษา (Horwitz, 1987)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญ ในการศึกษาความสนใจและความเชื่อที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้ไปบูรณาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการกระตุ้น และส่งเสริมให้นักเรียนให้เรียนรู้ในเรื่องที่นักเรียนสนใจ เพราะการที่นักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องที่ตนสนใจอาจทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และอาจทำให้มีผลการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

### วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความสนใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาความเชื่อของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสนใจและความเชื่อที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างเพศ อายุ

### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจความความสนใจและความเชื่อที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจ โดยมีขอบเขตและวิธีดำเนินการดังนี้

1. **ขอบเขตการวิจัย** มีรายละเอียดดังนี้ 1) ขอบเขตด้านเนื้อหา: ความสนใจและความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย 2) ขอบเขตด้านพื้นที่: โรงเรียนวัดกำแพง สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 3) ขอบเขตด้านเวลา: การเก็บข้อมูลระหว่างเดือน มิถุนายน พ.ศ.2568 4) ประชากร คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ป.4-ป.6) โรงเรียนวัดกำแพง เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ จำนวน 89 คน

2. **การสร้างเครื่องมือวิจัย** พัฒนาขึ้นจากกรอบทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ (Interest) และความเชื่อ (Belief) ตามแนวคิดของ Gardner (1985): Horwitz (1987) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษา (Language Learning Beliefs) ความเชื่อเหล่านี้หมายถึงความคิดหรือความคิดเห็นที่ผู้เรียนมีต่อการเรียนภาษา ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับความสามารถส่วนตัว ความสำคัญของการเรียนภาษา หรือวิธีการเรียนที่คิดว่าจะได้ผลดี (Horwitz, 1987) แนวคิดสำคัญ คือ (1) Beliefs About Language Aptitude ผู้เรียนเชื่อว่าความสามารถในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นทักษะที่บางคนมีโดยธรรมชาติ (2) Beliefs About the Nature of Language Learning ผู้เรียนอาจเชื่อว่าการเรียนภาษาเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความพยายามมาก เช่น การ



ห้องจำคำศัพท์ (3) Beliefs About Motivation and Effort ผู้เรียนอาจมองว่าความพยายามเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา

2) กรอบทฤษฎี BALLI (Beliefs About Language Learning Inventory) Horwitz (1987) ได้พัฒนาเครื่องมือ BALLI เพื่อวัดความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษา โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้านหลัก ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนภาษา, ความยากง่ายของการเรียนภาษา, ลักษณะของการเรียนภาษา, การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และแรงจูงใจกับความคาดหวัง

นำทฤษฎีดังกล่าว มาออกแบบคำถามให้ครอบคลุมทุกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้ 1. ข้อมูลทั่วไป คือ เพศ อายุ และระดับชั้น 2. ความสนใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้คำถามที่วัดระดับความสนใจโดยใช้มาตราส่วน Likert Scale 5 ระดับ ดังนี้ 5 หมายถึง สนใจมากที่สุด, 4 หมายถึง สนใจมาก, 3 หมายถึง สนใจปานกลาง, 2 หมายถึง สนใจน้อย 1 หมายถึง สนใจน้อยที่สุด

3) ความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้คำถามวัดทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้มาตราส่วน Likert Scale 5 ระดับ ดังนี้ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 4 หมายถึง เห็นด้วย, 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง, 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย, 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ

**3. การตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย** เครื่องมือผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้วิธี Index of Item-Objective Congruence (IOC) เกณฑ์ความสอดคล้องที่ยอมรับได้คือค่า  $IOC \geq 0.67$  ซึ่งทุกข้อคำถามผ่านเกณฑ์ทั้งหมดสามารถนำไปเก็บข้อมูลได้จริง และหาค่าความเชื่อมั่นกับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง ซึ่งความเชื่อมั่น (Reliability) มีค่าเท่ากับ .9

**4. การดำเนินการเก็บข้อมูล** โดยประสานงานกับโรงเรียนวัดกำแพงเพื่อขออนุญาตดำเนินการเก็บข้อมูล ลำดับต่อมาจัดเตรียมแบบสอบถามและคำอธิบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา ซึ่งการเก็บข้อมูลดำเนินการเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ ระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2568 โดยได้รับอนุญาตจากฝ่ายบริหารโรงเรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับประชากรของการวิจัย ในช่วงเวลาเรียน พร้อมคำแนะนำที่ชัดเจนเกี่ยวกับการกรอกแบบสอบถาม และยืนยันกับผู้ตอบแบบสอบถามว่าข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ

**5. การวิเคราะห์ข้อมูล** ข้อมูลที่รวบรวมได้ถูกวิเคราะห์โดยใช้วิธีดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา: ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานถูกคำนวณเพื่ออธิบายความสนใจและความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

- สถิติเชิงอนุมาน: การทดสอบ  $t$ -test แบบอิสระและการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถูกใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในความสนใจและความเชื่อตามเพศและอายุ
- การวิเคราะห์คำตอบปลายเปิด ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปข้อมูลเชิงคุณภาพจากข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

### ผลการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากประชากรจำนวน 85 คนในการวิเคราะห์ผลการศึกษากจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 89 ชุด ได้กลับมาทั้งหมด 85 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.50 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถามดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบคำถามจำแนกเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	36	42.35
หญิง	49	57.64
รวม	85	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 57.64 และรองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 42.35

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบคำถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
9 ปี	17	20.00
10 ปี	15	17.64
11 ปี	41	48.23
12 ปี	11	12.94
มากกว่า 12 ปี	1	1.17
รวม	85	100

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 11 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 48.23 รองลงมาได้แก่อายุ 9 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อายุ 10 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 17.64 อายุ 12 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.94 และ อายุมากกว่า 12 ปี จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 1.17



ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบคำถามจำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ป.4	22	25.88
ป.5	32	37.64
ป.6	31	36.47
<b>รวม</b>	<b>85</b>	<b>100</b>

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับ ป.5 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 37.64 รองลงมาได้แก่ระดับ ป.6 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 36.47 และระดับชั้น ป.4 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 25.88

1. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าผลของระดับความสนใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ดังในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ระดับความสนใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย

รายการ	M	SD	ระดับ
เกมที่ใช้ภาษาอังกฤษ	3.52	1.26	มาก
เพลงสากล (ภาษาอังกฤษ)	3.59	1.33	มาก
คลิปวิดีโอภาษาอังกฤษจากสื่อออนไลน์ เช่น TikTok YouTube	3.55	1.24	มาก
ภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ หรือภาพยนตร์ไทยที่มี Subtitle เป็นภาษาอังกฤษ	2.96	1.31	ปานกลาง
เว็บไซต์ที่มีเนื้อหาภาษาอังกฤษ	2.94	1.19	ปานกลาง
การฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	3.51	1.17	มาก
การฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	3.40	1.17	มาก
การฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนเช่น สื่อออนไลน์ ครูสอนพิเศษ ผู้ปกครอง	3.29	1.33	ปานกลาง
การฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน เช่น สื่อออนไลน์ ครูสอนพิเศษ ผู้ปกครอง	3.33	1.29	ปานกลาง
การฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ	3.12	1.26	ปานกลาง
การฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษกับครูชาวไทย	3.92	1.06	มาก
เต้น cover dance เพลงภาษาอังกฤษ	3.22	1.38	ปานกลาง
<b>รวม</b>	<b>3.38</b>	<b>0.83</b>	<b>ปานกลาง</b>

จากผลข้างต้นพบว่า นักเรียนมีความสนใจสูงสุดในกิจกรรม การฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษกับ ครูชาวไทย ( $M = 3.92, SD = 1.06$ ) และ ฟังเพลงภาษาอังกฤษ ( $M = 3.81, SD = 1.42$ ) ขณะที่ความสนใจต่ำที่สุด ได้แก่ การรับชมเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาภาษาอังกฤษ ( $M = 2.94, SD = 1.19$ ) ค่าเฉลี่ยรวมของความสนใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย อยู่ในระดับปานกลาง ( $M = 3.38, SD = .83$ )

2. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่าผลของระดับความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ดังในตารางที่ 5

**ตารางที่ 5** ระดับความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย

รายการ	M	SD	ระดับ
การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเพิ่มโอกาสในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา	3.98	1.15	มาก
การเรียนภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มโอกาสในการหางานทำในอนาคต	4.15	1.08	มาก
ฉันคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ดีขึ้น	4.35	.94	มากที่สุด
การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันมีรายได้ที่มากกว่าคนที่ไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษ	3.73	1.14	มาก
การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลาย	3.89	1.05	มาก
ทุกคนสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้หากมีความพยายาม	4.13	1.12	มาก
ถ้าฉันเก่งภาษาอังกฤษจะทำให้ผู้ปกครองภูมิใจ	4.15	1.17	มาก
ถ้าฉันเก่งวิชาภาษาอังกฤษ จะทำให้ฉันมีความภาคภูมิใจในตัวเอง	4.08	1.13	มาก
คนที่สื่อสารภาษาอังกฤษได้ มักเป็นคนทันสมัย	3.51	1.17	มาก
ในอนาคตภาษาอังกฤษจะใช้อย่างแพร่หลายในสังคมไทยและใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น	3.93	1.16	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.99</b>	<b>.86</b>	<b>มาก</b>

จากผลข้างต้นพบว่า แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความเชื่อเชิงบวกที่มีต่อภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยเฉพาะประเด็นที่ว่า ฉันคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ดีขึ้น ( $M = 4.35, SD = 0.94$ ) รองลงมา คือ ถ้าฉันเก่งภาษาอังกฤษจะทำให้ผู้ปกครองภูมิใจ ( $M = 4.15, SD = 1.17$ ) และ การเรียนภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มโอกาสในการหางานทำในอนาคต ( $M = 4.15, SD = 1.08$ ) ค่าเฉลี่ยรวมของความเชื่อของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ มาก ( $M = 3.99, SD = .86$ )



3. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลการวิเคราะห์ ความสนใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชายและหญิง ดังในตารางที่ 6-9

**ตารางที่ 6** ผลการวิเคราะห์ ความสนใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชายและหญิง

กลุ่ม	N	M	SD	t	p
ชาย	36	3.25	.93	-1.18	.24
หญิง	49	3.47	.74		

จากการวิเคราะห์ Independent Samples Test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสนใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า  $p = .24$  ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ .05 แสดงว่า ความสนใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตารางที่ 7** ผลการวิเคราะห์ ความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชายและหญิง

กลุ่ม	N	M	SD	t	p
ชาย	36	3.88	.88	-.95	.47
หญิง	49	4.06	.85		

จากการวิเคราะห์ Independent Samples Test เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า  $p = .47$  ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ .05 แสดงว่า ความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตารางที่ 8** ผลการวิเคราะห์ ความสนใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษจำแนกตามอายุ

อายุ	N	M	SD	F - test	
				F	P
9ปี	17	3.47	.78	.67	.60
10 ปี	15	3.28	.94		
11ปี	41	3.46	.77		
12ปี	11	3.18	.99		
มากกว่า 12 ปี	1	2.42	.		

จากตาราง พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 9 ปี มีค่าเฉลี่ยความสนใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงที่สุด ( $M = 3.47, SD = .78$ ) รองลงมาคือ นักเรียนอายุ 11 ปี ( $M = 3.47, SD = .78$ ) ส่วนกลุ่มที่มีความสนใจต่ำที่สุดคือ นักเรียนที่อายุมากกว่า 12 ปี ( $M = 2.42, SD = .0$ ) แต่มีเพียง 1 คน ซึ่งไม่สามารถใช้เปรียบเทียบได้อย่างมีนัยสำคัญโดยรวม นักเรียนทั้งกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยความสนใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเท่ากับ 3.38

ผลการวิเคราะห์ ANOVA ในตัวแปรความสนใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษพบว่า  $F = .67$  และ  $p = .60$  ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ .05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยความสนใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มอายุต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ ความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษจำแนกตามอายุ

อายุ	N	M	SD	F - test	
				F	P
9ปี	17	4.10	.71	.51	.72
10 ปี	15	3.94	.85		
11 ปี	41	3.99	.91		
12 ปี	11	3.78	.96		
มากกว่า 12 ปี	1	4.90	.		

จากตาราง แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 9 ปี มีค่าเฉลี่ยความเชื่อสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีขนาดตัวอย่างมากพอ ( $M = 4.10, SD = .71$ ) รองลงมาคือกลุ่มอายุ 11 ปี ( $M = 3.99, SD = .91$ ) และกลุ่มอายุ 10ปี ( $M = 3.94, SD = .85$ ) สำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 12 ปี มีค่าเฉลี่ยความเชื่ออยู่ที่ 3.78 ซึ่งเป็นค่าต่ำที่สุดในกลุ่มที่มีจำนวนตัวอย่างมากกว่า 1 คน ในขณะที่กลุ่มอายุมากกว่า 12 ปีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ( $M = 4.90, SD = .0$ ) แต่มีเพียง 1 คน จึงไม่สามารถเปรียบเทียบทางสถิติได้อย่างมีนัยสำคัญโดยรวมแล้ว นักเรียนทั้งกลุ่มมีค่าเฉลี่ยความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเท่ากับ 3.99 ( $SD = .86$ )

พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 9 ปี มีค่าเฉลี่ยความเชื่อสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีขนาดตัวอย่างมากพอ ( $M = 4.10, SD = .71$ ) รองลงมาคือกลุ่มอายุ 11 ปี ( $M = 3.99, SD = .91$ ) และกลุ่มอายุ 10ปี ( $M = 3.94, SD = .85$ ) สำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 12 ปี มีค่าเฉลี่ยความเชื่ออยู่ที่ 3.78 ซึ่งเป็นค่าต่ำที่สุดในกลุ่มที่มีจำนวนตัวอย่างมากกว่า 1 คน ในขณะที่กลุ่มอายุมากกว่า 12 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ( $M = 4.90, SD = .0$ ) แต่มีเพียง 1 คน จึงไม่สามารถเปรียบเทียบทางสถิติได้อย่างมี

นัยสำคัญโดยรวมแล้ว นักเรียนทั้งกลุ่มมีค่าเฉลี่ยความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเท่ากับ 3.99 ( $SD = .86$ )

ผลการวิเคราะห์ ANOVA ในตัวแปรความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า  $F = 0.51$  และ  $p = 0.72$  ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญเช่นกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า ความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มอายุ

ตัวแปรด้านความสนใจและความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวได้ว่า อายุไม่ได้ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับความสนใจและความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในกลุ่มตัวอย่างนี้

### อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายมีระดับความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ( $M = 3.38, SD = .83$ ) โดยกิจกรรมที่นักเรียนให้ความสนใจมากที่สุดคือการฝึกฝนภาษาอังกฤษกับครูชาวไทย ( $M = 3.92, SD = 1.06$ ) และการฟังเพลงภาษาอังกฤษ ( $M = 3.81, SD = 1.42$ ) ซึ่งสะท้อนถึงความสนใจที่เกิดจากกิจกรรมที่มีปฏิสัมพันธ์หรือสื่อบันเทิงที่นักเรียนมีความคุ้นเคย ส่งผลให้ผู้เรียนรู้สึกเป็นมิตรกับภาษาอังกฤษมากขึ้น ประเด็นดังกล่าวยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Gardner ที่อธิบายว่าแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศอาจเป็นแบบบูรณาการ (integrative motivation) ซึ่งเกิดขึ้นจากความสนใจจริงในภาษา ความต้องการทำความเข้าใจวัฒนธรรม และความปรารถนาที่จะสื่อสารกับเจ้าของภาษา ดังนั้น ความสนใจของผู้เรียนจึงถือเป็นแรงจูงใจภายในที่มีอิทธิพลต่อความพยายามในการเรียนรู้ภาษา (Gardner, 1985) ซึ่งทั้งแนวคิดของ Gardner และงานวิจัยของผู้วิจัยต่างก็ยืนยันถึงบทบาทสำคัญของความสนใจที่มีต่อการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

2. ผลวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความเชื่อในเชิงบวกต่อภาษาอังกฤษในระดับมาก ( $M = 3.99, SD = .86$ ) โดยเฉพาะความเชื่อว่าภาษาอังกฤษช่วยในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ และเพิ่มโอกาสในการทำงานในอนาคต ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนในวัยประถมศึกษาตอนปลายสามารถรับรู้ถึงคุณค่าของภาษาอังกฤษในมิติของอนาคตได้ชัดเจน ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม โดยเฉพาะในด้านการสื่อสารและการสร้างโอกาสทางการศึกษาและอาชีพ ก่อให้เกิดความเชื่อที่มั่นคงถึงความจำเป็นของการเรียนภาษาอังกฤษ ประเด็นดังกล่าวยังสอดคล้องกับแนวคิดแรงจูงใจแบบเครื่องมือ (Instrumental Motivation) ของ Gardner ที่อธิบายว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศมักมีแรงจูงใจจากการเห็นประโยชน์เชิงปฏิบัติ เช่น เพื่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นหรือเพื่อโอกาสในการทำงานในอนาคต (Gardner, 1985) ดังนั้นทั้งแนวคิดของ Gardner และงานวิจัยของผู้วิจัยต่างก็ยืนยันถึงความเชื่อในเชิงบวกที่นักเรียนมีต่อ

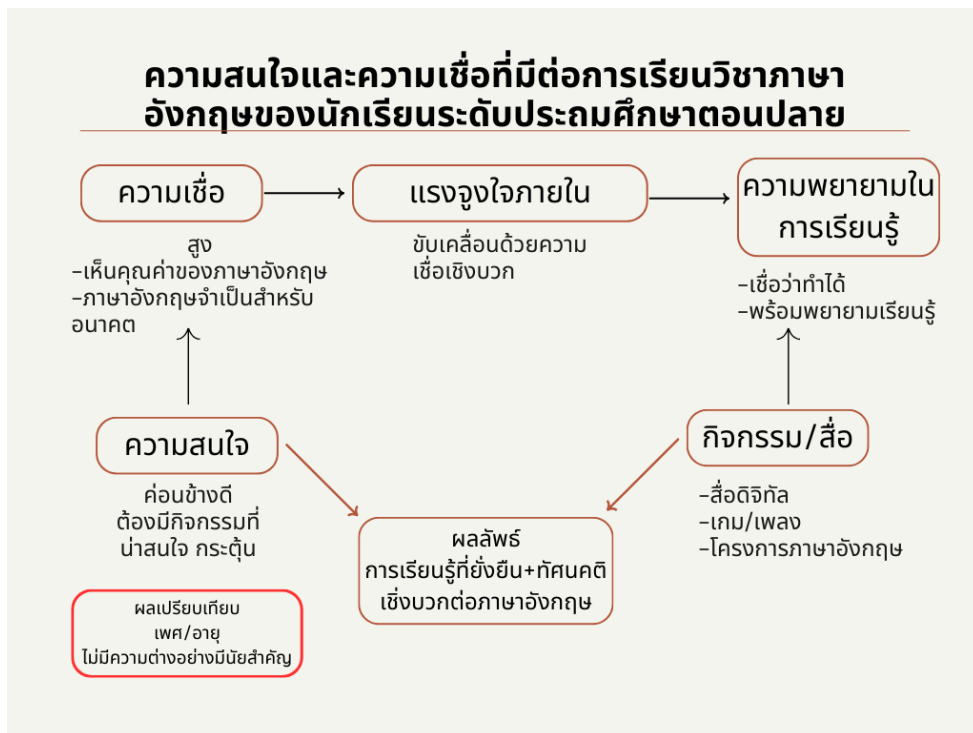
ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อแรงจูงใจและความพยายามในการเรียนรู้ภาษาในระยะยาว

3. ผลวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทัศนคติเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในกลุ่มนักเรียนประถมปลายค่อนข้างมีความสม่ำเสมอ ไม่ขึ้นอยู่กับเพศหรืออายุ อาจกล่าวได้ว่าในระดับชั้นประถมศึกษา ทัศนคติของนักเรียนต่อภาษาอังกฤษยังคงถูกกำหนดโดยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในโรงเรียน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องมากกว่าจะได้รับอิทธิพลจากปัจจัยส่วนบุคคล เช่น อายุหรือเพศ

โดยภาพรวมของผลการวิจัยในครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า ความเชื่อของนักเรียนมีแนวโน้มอยู่ในระดับที่สูงกว่าความสนใจ ซึ่งบ่งชี้ว่าแม้นักเรียนจะรับรู้ถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ แต่ระดับความสนใจต่อการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง จึงเป็นประเด็นสำคัญที่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดการจัดการเรียนรู้ให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจจากภายในของผู้เรียนให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง

### องค์ความรู้ใหม่

ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ผลการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1



ภาพที่ 1 ความสนใจและความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ



ผลการศึกษาชี้ว่า นักเรียนประถมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษในเชิงบวก โดยรวม โดย ความเชื่อ อยู่ในระดับสูง เห็นคุณค่าและความจำเป็นของภาษาอังกฤษในอนาคต ทั้งด้านการเรียนต่อ การสื่อสาร และอาชีพ ส่วน ความสนใจ อยู่ในระดับค่อนข้างดี สะท้อนว่าผู้เรียนยอมรับความสำคัญของวิชา แต่ยังต้องการแรงดึงดูดจากกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างลึกซึ้งมากขึ้น

กลไกสำคัญคือความเชื่อเชิงบวกที่ทำหน้าที่ผลักดันให้เกิด แรงจูงใจภายในนำไปสู่ความพยายามในการเรียนรู้ และการลงมือฝึกใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน ความสนใจของผู้เรียนสามารถยกระดับได้ด้วยกิจกรรมและสื่อที่สนุก ทำทาย และเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน เช่น สื่อดิจิทัล เกม เพลง หรือโครงการภาษาอังกฤษ เมื่อความเชื่อที่ดี ผสมกับการออกแบบกิจกรรมที่ดึงดูดใจ จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและหล่อหลอมทัศนคติเชิงบวกต่อภาษาอังกฤษ

การเปรียบเทียบระหว่างเพศและช่วงอายุพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าแนวโน้มทัศนคติต่อภาษาอังกฤษมีความสม่ำเสมอในกลุ่มผู้เรียนประถมปลายทั้งหมด ดังนั้น การส่งเสริมการเรียนรู้ควรมุ่งรักษาและต่อยอดความเชื่อเชิงบวกควบคู่กับกระตุ้นความสนใจ ผ่านกิจกรรมที่มีความหมายต่อผู้เรียน เพื่อแปลงความเชื่อให้เป็นแรงจูงใจและพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง จนนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในระยะยาว

## บทสรุป

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายมีความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง โดยมีกิจกรรมบางประเภทที่ได้รับความสนใจมากเป็นพิเศษ เช่น การฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษกับครูชาวไทย และการฟังเพลงภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนรู้สึกใกล้ชิด มีความสนุกสนาน และไม่รู้สึกว่าการเรียนภาษาในรูปแบบที่เคร่งเครียดจนเกินไป

ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่า ความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ของภาษาอังกฤษในอนาคต นักเรียนมีความเชื่อว่าภาษาอังกฤษจะช่วยเปิดโอกาสในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ช่วยในการหางาน และช่วยในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายสามารถตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของภาษาอังกฤษในชีวิตจริงได้ แม้จะอยู่ในช่วงวัยที่ยังไม่เข้าสู่ระบบอาชีพหรือการศึกษาระดับสูงก็ตาม ความเชื่อเหล่านี้อาจมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนรู้ในระยะยาว โดยเฉพาะเมื่อได้รับการเสริมแรงจากครู ผู้ปกครอง และสื่อรอบตัว

เมื่อเปรียบเทียบระดับความเชื่อและความสนใจของนักเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความเชื่อสูงกว่าความสนใจอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ นักเรียนรับรู้ถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษและเชื่อว่าจะมีความจำเป็นต้องเรียน แต่ในแง่ของความสนใจยังอยู่ในระดับกลาง ซึ่งอาจสะท้อนถึงปัจจัยด้าน

วิธีการเรียนการสอนหรือสื่อที่ใช้ในปัจจุบันยังไม่สามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ จึงควรมีการพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในยุคดิจิทัล นอกจากนี้ จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสนใจและความเชื่อระหว่างนักเรียนที่มีเพศและช่วงอายุต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ทั้งนักเรียนชายและหญิง รวมถึงนักเรียนในช่วงอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่ใกล้เคียงกัน ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยเรื่องเพศและอายุอาจไม่ได้มีอิทธิพลโดยตรงต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย แต่ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ วิธีการสอน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องอาจมีบทบาทสำคัญมากกว่า

โดยสรุป ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายมีความเชื่อมั่นในคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ แต่ยังสามารถส่งเสริมความสนใจให้เพิ่มขึ้นได้อีก เพื่อให้การเรียนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีความหมาย สนุกสนาน และนำไปสู่การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

### ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

#### ข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนการสอน

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนมากยิ่งขึ้น โดยใช้กิจกรรมที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์จริงของผู้เรียน
2. ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่หลากหลายนอกห้องเรียน

#### ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยเพิ่มเติมที่อาจมีผลต่อความสนใจและความเชื่อ
2. ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพร่วมด้วย เช่น การสัมภาษณ์ หรือการสังเกตพฤติกรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่มากขึ้นเกี่ยวกับความสนใจและแรงจูงใจของนักเรียน
3. ขยายขอบเขตการศึกษาไปยังระดับมัธยมศึกษา หรือเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนในบริบทต่างกัน เพื่อความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น หรือ อาจเพิ่มตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมหรือบริบท

### เอกสารอ้างอิง

สุวิมล ว่องวานิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.



- Gardner, R. C., & Lambert, W. E. (1972). *Attitudes and Motivation in Second Language Learning*. Rowley, MA: Newbury House Publishers.
- Gardner, R. C. (1985). *Social psychology and second language learning: The role of attitudes and motivation*. London: Edward Arnold.
- Hidi, S., & Renninger, K. A. (2006). *The Four-Phase Model of Interest Development*. *Educational Psychologist*, 41(2): 111-127.
- Horwitz, E. K. (1987). Surveying student beliefs about language learning. In A. Wenden & J. Rubin (Eds.), *Learner strategies in language learning* (pp. 119 – 129). Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

